ETERNA MESERIE A VIITORULUI

DAN URSULEANU

Meseriile veacului nostru devin fie mereu mai complexe, fie mereu mai specializate. E tot mai greu pentru un amărît de şcolar să-şi aleagă o profesiune: una-două te împiedici de calculator, de genetică sau de mecanica cuantică. În vopsitorie încep să pătrundă roboţii şi în croitorie laserii. La poştă, ordinatorul. Pînă şi ţăranii nu mai pot face total abstracţie de izotopii atomici pentru creşterea ovăzului sau de metodele de clonare a bivoliţelor. Dacă lucrurile or să meargă tot aşa (şi aşa vor merge, e sigur!), atunci în curînd n-ai să mai poţi pune un flec la pantof fără diplomă de doctor în geofizică, iar un actor de provincie, care nu e expert în holografie, nu-şi va mai găsi locul pe scenă. Va învăţa bietul om un sfert de secol, şase ore pe zi, ca să ajungă un dulgher mediocru sau un tinichigiu auto categoria a II-a.

N-aş vrea să mai fiu copil în vremurile astea!

Dar pentru că am un copil şi, de voie-de nevoie, trebuie să-i îndrum paşii timizi înspre cîmpia cea largă a muncii, pentru că mulţi dintre dumneavoastră, stimaţi cititori, treceţi prin aceleaşi frămîntări ca şi mine, am să vă dau cheia problemei.

Există o meserie sigură, bănoasă, uşoară şi pe care în numai cîteva zile o poate învăţa mulţumitor pînă şi un păstor analfabet de gîşte.

Această meserie salvatoare este aceea de scenarist pentru filmele ştiinţifico-fantastice.

Credeţi-mă, nu vorbesc în dodii, domeniul SF cunoaşte deja reţete sigure, prefabricate, pentru orice schemă literară, cineva a făcut pînă şi o organigramă a subiectelor filmelor de science-fiction şi – pe baza acestor minunate înlesniri – orice om poate construi un subiect bunicel, la fel de uşor cum ar înălţa un castel din cuburi.

În cele ce urmează vă voi învăţa întreaga şmecherie, punînd astfel bazele unei societăţi a viitorului alcătuită exclusiv din scenarişti.

UNDE SE PETRECE ACŢIUNEA

Evident, pe Pămînt. Pămîntul e cheagul, matca şi vîna. Nu vă plasaţi acţiunea pe alte planete, chiar dacă sînt apropiate, şi nimeni nu vă va acuza de evazionism. Chiar dacă, din necesităţi ale subiectului, unele personaje sînt nevoite să plece pe alte meleaguri (Lună, Marte, constelaţia Arcturus sau galaxia Gutenberg) faceţi în aşa fel ca, la sfîrşitul acţiunii, ei să revină acasă mistuiţi de dorul planetei natale. Aici au tot ce le trebuie: apă, aer, sol cultivabil, prieteni, amintiri.

CÎND SE PETRECE ACŢIUNEA

Aveţi la îndemînă trei posibilităţi: prezentul, viitorul apropiat şi viitorul îndepărtat.

a) Aţi ales prezentul. Descrieţi viaţa, oamenii, aşa cum sînt, şi, deodată, introduceţi un element care n-are nici o legătură cu prezentul şi îl dă peste cap, aducîndu-l în pragul trecutului de tristă memorie. Rezolvaţi situaţia şi restauraţi prezentul, devenit datorită acestei grele încercări mai înţelept.

b) Aţi ales viitorul apropiat. Aţi făcut bine, cititorul e foarte interesat să ştie ce-l poate paşte încă în cursul vieţii sale. Nu trebuie să vă spetiţi în a imagina o recuzită SF foarte sofisticată, legi ştiinţifice noi şi alte lucruri despre care azi nici nu avem habar. Ajunge să dublaţi cantitativ bunăstarea civilizaţiei actuale, să arătaţi că totul merge, zboară sau înoată de zece ori mai repede şi că problemele cu care îşi bat acum capul oamenii de ştiinţă au fost rezolvate.

c) Aţi ales viitorul îndepărtat. Vă felicit, aţi scăpat de orice grijă. Îi puteţi pune în cîrcă orice idee trăznită, oricît de fantasmagorică. Îl puteţi împodobi cu toate posibilităţile. Tot n-are cum să verifice nimeni.

TEMATICILE FUNDAMENTALE

Sînt numai cîteva, uşor de învăţat pe dinafară, chiar şi fără să le notaţi în agenda de lucru: a) Tema catastrofică; b) Tema conştiinţei iresponsabile; c) Tema lumii pe dos; d) Tema invaziei din afară.

Tot ce aţi auzit, citit sau văzut despre mutanţi roboţi, călătorie în timp, lumea postatomică sau savantul nebun, ca şi alte neasemuite istorii cu manipulări genetice, oraşe utopice, invenţii care se întorc împotriva omului, caracatiţe vorbitoare şi androizi, se va alinia fără fasoane şi în cea mai

desăvîrşită ordine la una din aceste patru teme.

V-aţi fixat asupra unei teme. A mai rămas de pus la punct un singur fleac: schema subiectului. Modulele prefabricate pe care vi le voi pune la dis poziţie, fac din definitivarea schemei o operaţiune mai simplă decît strivirea unei muşte.

De aici încolo vă recomand să luaţi şi ceva notiţe:

SCHEME DE SUBIECT ÎN CADRUL TEMEI CATASTROFICE

1 – Geofizica, bat-o vina.

Pămîntul se supraîncălzeşte (efectul de seră, intensificarea reacţiilor termonucleare din miezul incandescent etc.), sau se răceşte (contrariul efectului de seră, glaciaţiunea, diminuarea reacţiilor din miezul incandescent), sau atmosfera începe să se risipească (scăderea atracţiei gravitaţionale, entropia etc.) sau apele îşi pierd caracterul nutritiv (găsiţi singuri nişte cauze, acolo...), sau scoarţa se prăbuşeşte în ea însăşi (sporirea gravitaţiei, contracţia planetei etc.) sau altele asemenea.

Dezastrul se va petrece gradat, pentru a da timp personajelor să se vînzolească, să caute o salvare, să emită o idee aberantă.

Exemple de atare idei: • punerea pe foc a tuturor pădurilor; • dezvoltarea la scară planetară a industriei de costume ignifuge; • transformarea biogazului într-un amestec respirator; • renunţarea la apă; • proptirea scoarţei terestre din interior cu schelăria platformelor de foraj petrolier dezafectate; • întărirea vigilenţei la toţi locuitorii Terrei.

Dezastrul e încetinit, se înregistrează un festivism amăgitor, apoi, implacabil, vine deznodămîntul şi catastrofa îşi desăvîrşeşte opera. Toată lumea moare (SFÎRŞIT). Sau aproape toată lumea moare, doar cîţiva fug cu o rachetă în Andromeda. Promit să revină pe Pămînt, cînd vor fi în stare să vină de hac cataclismului (SFÎRŞIT)

2 – Cu cosmosul nu te joci.

Pămîntul începe să fie atras de Soare (contracţia Universului, anomalie orbitală sau pur şi simplu nenorocire inexplicabilă); nişte raze cosmice ucigătoare încep să ne traverseze planeta (se vor motiva prin varietatea infinită a radiaţiilor în univers sau prin explozia unei supernove); sîntem ameninţaţi să fim pocniţi de Lună sau de o cometă gigantică (explicaţiile nu sînt necesare, toată lumea crede în această tragică eventualitate). Eventual, cometa va fi din antimaterie, promiţînd să ne anihileze printr-o gigan-

tică explozie.

a) Scenarii optimiste. • Un culegător de banane din Tanzania sugerează instalarea unor puternice retrorachete de corecţie a traiectoriei terestre. Revenim pe orbita mamă. Atomul în slujba vieţii. • Razele sînt deviate printr-un cîmp magnetic fabulos realizat prin îngrămădirea la pol a tuturor benzilor ampex de pe Pămînt (vezi curbura luminii). Sau: Pămîntul este mutat temporar din calea sinistrului prin conjugarea forţelor parapsihologice ale băştinaşilor. După ce primejdia trece, se mai face încă o sforţare pentru a se duce planeta de unde a fost luată, adică la locul ei. În caz contrariu se ajunge în situaţia de a cădea în Soare (caz a cărui rezolvare ne este deja cunoscută). Sau: razele trec prin altă parte şi ne-am speriat degeaba (descrierea unor fenomene de isterie colectivă, crize de misticism, sinucideri). Sau: razele sosesc, ne traversează şi nu ne fac nici un rău. Alarmă falsă. Apar fenomene benefice, cum ar fi nemurirea, creşterea producţiei de lapte şi dispariţia ruginii. • Luna sau cometa se răzgîndesc şi aleg altă ţintă, mai uşor de nimerit (Uranus, Neptun...). Dacă nu se răzgîndesc, se vor adăuga cîteva pături suplimentare de atmosferă pe direcţia de unde vine impactul. Agresorul se va freca de aer, şi se va dezintegra. Resimţim la maximum o bubuitură de magnitudinea fenomenului Tungus, undeva deasupra Saharei sau a Oceanului Pacific. Preţul plătit va fi infim, cîteva mii de surzi, vindecaţi după metoda doctorului Cen-Guan.

În toate aceste scenarii, ultimele secvenţe vor fi dedicate unor mari serbări planetare. Oda Bucuriei. Culegătorul de banane din Tanzania şi doctorul Cen-Guan fraternizează, pe fundalul unei ploi înviorătoare. (SFÎRŞIT).

b) Scenarii pesimiste. Odată ameninţarea conturată, pe Pămînt începe vînzoleala. Toate ideile salvatoare din scenariile optimiste se dovedesc a fi frecţie Diana la un picior de lemn. Cădem în Soare. Razele ne traversează şi sînt, vai, cu adevărat ucigătoare. Luna şi cometele ne fac surcele. Toată lumea moare (SFÎRŞIT). Sau: aproape toată lumea moare, doar cîţiva fug cu o rachetă în Andromeda. Promit să se reîntoarcă etc, etc. (SFÎRŞIT)

SCHEME DE SUBIECT ÎN CADRUL TEMEI CONŞTIINŢEI IRESPONSABILE

a) Ofiţerul declanşator

Se va insista asupra butonului de care depinde holocaustul nuclear. Un deget care se apropie şi apasă. Nu se va insista asupra holocaustului, care va fi mai presus de orice descriere.

Lumea postatomică. Şobolani imenşi. Scorpioni. Oamenii au murit. (SFÎRŞIT). Variantă îndulcită: Şobolani imenşi. Scorpioni. Aproape toţi oamenii au murit. Au scăpat doar cîţiva (care lucrau într-o mină de lignit, care explorau o peşteră, care navigau cu un submarin, care tocmai coborîseră în beci, după vin etc.). Sălbăticiţi, se bat cu ciomegele pentru o conservă iradiată (cutie de chibrituri, album entomologie, televizor color în stare de nefuncţionare, femeie etc.). Şobolanii şi scorpionii îi împuţinează şi mai mult. Un supravieţuitor zice: „Va trebui să reluăm istoria civilizaţiei de la început”. Se naşte primul copil. Pare normal (SFÎRŞIT). Variantă parţial îndulcită: şobolani imenşi, scorpioni şi nişte fiinţe monstruoase jumătate şobolani, jumătate scorpioni. Sînt foştii oameni care au suferit mutaţii genetice. Se hrănesc cu dărîmăturile fumegînde ale vechilor oraşe, devenite acum nefolositoare. Unul dintre ei zice: „Va trebui să deschidem o pagină nouă în istoria civilizaţiei”. Nu se naşte nici un copil, mutanţii se înmulţesc prind dedublarea personalităţii. (SFÎRŞIT).

b) Neglijenţa în serviciu

Un genetician mînuieşte flacoanele cu bacterii fără se respecte regulamentul de protecţia muncii. O femeie de serviciu atinge cu coada măturii claviatura generatorului de noduri spaţio-temporale. Un şofer de Tir pierde un container cu Super-hiper-plotox, găsit de doi copii care îl aruncă în reţeaua de aer condiţionat a Americii de Nord. O vacă paşte cauciucul izolator al cablului de alimentare cu energie a laboratorului central de plasmă. Paznicul grădinii zoologice uită deschisă uşa de la cuşca Godzillei etc.

Consecinţe: o bacterie modificată invadează pămîntul şi ingurgitează orice obiect metalic – colaps al civilizaţiei; oamenii încep să dispară prin nodurile spaţio-temporale imposibil de localizat; nord-americanii se sufocă; plasma scapă de sub control şi pîrjoleşte biosfera; Godzilla se răzbună pentru anii petrecuţi în captivitate etc...

Slabe încercări de împotrivire la flagel; OMS, ONU, Consiliul de Securitate. Răgazul e prea scurt. Omenirea piere (SFÎRŞIT). Răgazul e ceva mai lung. Piere numai jumătate din omenire. Soluţia, simplă şi elementară, o va găsi un copil (şcoală de corecţie, orfelinat). Bacteria devine inofensivă dacă fierul pe care îl consumă a fost vopsit portocaliu; nodurile spaţio-temporale se înfundă cu obiecte de cauciuc gonflabil de mărimea unui elefant; alimentaţia pe bază de soia face super-hiper-plotoxul inoperant; cablul laboratorului central de plasmă e izolat la loc cu o răşină specială; Godzilla, care nu se sinchiseşte de rachetele cu mai multe focoase nucleare MX, se dovedeşte total neajutorată în faţa prafului de scărpinat.

Jumătatea de omenire rămasă în viaţă trage învăţămintele, urmînd ca pe viitor să nu mai comită prostiile respective, ci altele (SFÎRŞIT).

c) Maniacul periculos

Ghem de subiecte cu extrem de multe ramificaţii. Se pot prelua toate sugestiile de la punctul b) – „Neglijenţa în serviciu”, numai că în locul neglijenţei criminale va apărea elementul de intenţie criminală.

Personajul central: Savant nebun sau inventator frustrat în dragoste, sau medic persecutat de directorul spitalului, sau descendent în linie directă al lui Caligula, ajuns în era supertehnologică sau operator de sistem ahtiat după puterea absolută sau adept întîrziat al nazismului sau refulat care se defulează pe spinarea umanităţii sau femeie demonică urînd întreaga stirpe bărbătească sau obsedat mistic, ce se ambiţionează să pedepsească omul pentru păcatul originar sau etc...

Oricare din aceste personaje îl veţi prefera va trebui zugrăvit în culori malefice, insistîndu-se asupra laturii maniacale care îi determină acţiunile nesăbuite. I se va conferi o scînteie de geniu, dar pusă în slujba răului. Eventual paranoia, schizofrenia, un complex freudian.

Ce fac ei?

Savantul nebun concepe în laborator un mic monstru pe care îl abandonează, pentru a se prăsi, în reţeaua de canalizare a megalopolisului. Inventatorul frustrat pune la punct o maşinărie diabolică, pe care o foloseşte la producerea cutremurelor planetare de gradul 9. Medicul persecutat lansează o pandemie (sindromul imuno-deficitar, SIDA, e o idee bună). Descendentul lui Caligula ţine sub teroare o mînă de specialişti în explozibile, pe care îi va pune să dinamiteze 216 centrale nucleare. Operatorul de sistem strecoară în Marele Computer un inversor de calcule şi economia mondială se dezorganizează. Adeptul neonazismului încropeşte o organizaţie paramilitară secretă şi pune la punct o înfiorătoare armă de nimicire în masă. Refulatul se defulează imaginînd un dispozitiv care absoarbe oxigenul din aer. Femeia demonică ţine sub papuc un genetician şi un fabricant de macaroane şi îi manipulează să lanseze pe piaţă spaghete infectate cu gena impotenţei. Obsedatul mistic conduce o sectă de telepaţi şi hipnotizatori prin intermediul cărora îi împinge la sinucidere pe atei. Alt dement a găsit metoda de a fabrica bani falşi din ţesutul cordului uman, şi umblă ca un cîine turbat după materie primă. Şi aşa mai departe.

Ce face omenirea?

• Varianta neagră: este devorată, piere sub dărîmături, se stinge de

boală, sucombă iradiată, se sălbăticeşte datorită crizei mondiale, se duce de rîpă, pierde capacitatea de procreaţie, se sinucide, se transformă în bani pe care nu mai are cine să i cheltuiască etc. (SFÎRŞIT).

• Varianta roz: criminalul este depistat, demascat şi anihilat, înainte de a-şi duce la îndeplinire planurile mîrşave. Lupta e grea; o dată cu bestia vor pieri şi cîţiva eroi buni ai acţiunii. Maniacii periculoşi vor sfîrşi exemplar, numărîndu-se printre victimele propriilor lor maşinaţii criminale. (SFÎRŞIT).

• Varianta neagră cu puncte roz: aproape toată omenirea o încurcă. Scapă numai cîţiva care fug cu o rachetă, promiţînd să revină etc. Etc... Maniacul periculos rămîne călare pe o piramida de cadavre, înnebunind de singurătate. Nebunia va fi de un alt fel decît cea care l-a condus la abominabila faptă. (SFÎRŞIT).

SCHEME DE SUBIECT ÎN CADRUL TEMEI LUMEA PE DOS

Aici încape ceea ce numim îndeobşte utopii, antiutopii, contrautopii, ucronii ş.a.m.d. Ideea de bază e că, dacă nu vom fi cu ochii în patru, alienarea omului va merge atît de departe încît Omul se va rătăci cu totul în labirintul existenţei sociale.

a) Răsturnarea ierarhiei

Societatea oamenilor adulţi nu mai impune regulile pe Pămînt. Puterea o deţin roboţii, ordinatorul planetar, cîinii, maimuţele antropoide sau copiii mai mici de 10 ani. Vechii stăpîni au degenerat de lene (maşinile fac totul), sau li s-a atrofiat gîndirea şi voinţa (fiind depăşiţi de alte specii inteligente), sau s-au compromis de un prea lung exerciţiu războinic (fiind puşi la index de minorii pacifişti).

Varianta profund pesimistă: din masa mulţimii îndobitocite se ridică unu' înzestrat cu luciditate. Pă ei, mă! Flacăra răscoalei se întinde. Roboţii sînt aiuriţi de disidentul uman, pe baza celor trei legi ale Roboticii stabilite de Asimov, şi vor sfîrşi demontîndu-se singuri. (SFÎRŞIT). Cîinii sînt atraşi într-o ambuscadă şi lichidaţi de detaşamentul special de ecarisaj (SFÎRŞIT). Maimuţele sînt silite să se transforme în oameni şi se asimilează masei răsculaţilor (SFÎRŞIT). Ordinatorul planetar va fi aiurit complet cu un băţ strecurat între roţile sale dinţate. (SFÎRŞIT). Copiilor li se va administra o bătaie bună la fund, cu alt băţ, şi vor fi obligaţi să se pună cu burta pe învăţătură (SFÎRŞIT).

Variante care încep pesimist şi se încheie optimist: din masa mulţimii

îndobitocite se ridică unu' înzestrat cu luciditate. Pe ei, mă! Flacăra răscoalei se întinde. (Pînă aici totul e ca în variantele profund pesimiste; de aici încolo însă cursul acţiunii începe să evolueze în bine). Legile lui Asimov nu mai funcţionează, fiind depăşite istoriceşte; oamenii au decăzut atît de tare încît au uitat pînă şi meseria de hingher; nu maimuţele antropoide se transformă în oameni, ci invers; băţul se rupe.

Se va încheia cu un epilog moralizator: la ce bun să dobori o orînduire superioară, ca să instaurezi una inferioară... (SFÎRŞIT).

Variante profund optimiste: din masa mulţimii îndobitocite nu se ridică nici unu' înzestrat cu luciditate. Flacăra răscoalei nu se întinde. Toată lumea e mulţumită de situaţie. (SFÎRŞIT).

b) **Răsturnarea valorilor**

Dacă aţi ales această deschidere tematică, puteţi explora în continuare patru direcţii principale:

— „numai aşa" sau dictatura unui obicei;

— „de aia!" sau absolutizarea unei cerinţe;

— „ce e aia?" sau pierderea unei trăsături;

— „păzea!" sau bluful unei ameninţări.

Iată subiecte de utopii ilustrînd fiecare din direcţiile menţionate **„Numai aşa":** cu excepţia unui mic grup de potentaţi care locuiesc la etajul cel mai de sus al societăţii şi care impun regula jocului în folosul lor, absolut toată lumea • locuieşte în alveole-container unde este cuplată permanent la aparatura de visare artificială sau... • consumă hrană în pilule, conţinînd un drog care le stimulează patima pentru jocul de şah sau... • se dă în vînt după lupte de gladiatori cu arme fotonice sau... • îşi pierde toţi banii la ruleta cibernetică sau... • îşi înmoaie simţurile, fiind permisă poligamia cu pînă la şase androizi sau... • îşi face reciproc farse etc. etc.

„De-aia!": cu aceleaşi excepţii, absolut toată lumea este supusă operaţiei de lobotomie cerebrală, pentru anularea voinţei sau... • trebuie să declare bătrînii de peste 60 de ani din familie, care vor fi supuşi eutanasiei sau... • nu are voie să citească sau să deţină nici o carte sau... • e obligată să poarte în ureche un dispozitiv de bruiere a gîndurilor sau... • primeşte în locul numelui un număr sau... • va purta pe cap o cagulă, ca să nu se vadă nimeni cu nimeni etc. etc..

„Ce e aia?": excepţiile rămînînd aceleaşi, toată lumea a uitat să distingă culorile sau... • să cînte sau... • să rîdă sau... • cum arată arborii şi florile naturale sau... • ce e dincolo de blindajul oraşului îngropat în care locuieşte sau... • ce este sentimentul de iubire sau... • la ce foloseşte maxilarul, hrana

lichidă fiind injectată prin vaccin etc. etc.

„Păzea!”: Excepţiile cultivă în toată lumea frica de Gogo, un monstru imaginar care pedepseşte pe cei nesupuşi sau... • zona interzisă sau... • omul de alături sau... • răsăritul soarelui sau... • utilizarea home-computerului în scopuri personale sau... • Zgripxmoo, care nu se ştie ce este etc. etc.

În toate ramificaţiile de subiect descrise mai sus, precum şi în altele care pot fi născocite după modelele prezentate, cineva, eroul neliniştit, va ieşi din rînd, înţelegînd că se poate „şi altfel”, refuzînd explicaţia pentru copii idioţi „de-aia!”, aducîndu-şi aminte „ce e aia”, sfidînd tabuurile, interdicţiile şi spaimele iraţionale. Îl va ajuta mai întîi, timid, o femeie (Filon idilic). Apoi tot mai mulţi se raliază luptei pentru restabilirea valorilor juste. Micul grup de potentaţi trece la represalii. Inutil. Binele învinge. Eroul neliniştit moare, dar cauza lui triumfă (SFÎRŞIT) Femeia iubită moare şi eroul neliniştit se linişteşte (SFÎRŞIT). Tabu-urile vechi sînt sfărîmate şi înlocuite cu altele noi (SFÎRŞIT DESCHIS).

SCHEME DE SUBIECT ÎN CADRUL TEMEI INVAZIEI DIN AFARĂ

Avem prin urmare de-a face cu ariergarda extraterestră. Ea se prezintă sub formă de germeni, gîngănii groaznice, reptile ciudate, fiinţe super-evoluate, maşinării pe alte principii sau pur şi simplu chestii inteligibile (the „Thing”).

Toate aceste detaşamente ale invaziei sînt, clar, de două categorii:

a) bune

b) rele

Din punctul lor de vedere pot fi şi indiferente, dar pe noi ne frămîntă punctul nostru de vedere.

De unde vin ele nu are prea mare importanţă. Luna, Marte sau Venus şi-au pierdut credibilitatea ca izvor al extratereştrilor. Vor fi alese obîrşii cosmice mai exotice (Andromeda, Betelgeuse, Norii lui Magellan) sau şi mai bine planete inexistente (Arahne, Horroria, Barionia sau Smart XZ-43), ascunse prin felurite colţuri ale Universului.

a) ce se întîmplă dacă sînt bune

• vor să înveţe din experienţa noastră. Învaţă şi pleacă (SFÎRŞIT).

• vor să ne înveţe experienţa lor. Ne lăsăm învăţaţi şi pleacă. (SFÎRŞIT). Nu ne lăsam învăţaţi şi ne părăsesc mîhnite (SFÎRŞIT).

• vor doar să se lămurească. Ne sperie fără voia lor cu OZN-urile. Sau se disimulează printre noi şi apar tot soiul de fenomene bizare. Sau stabilesc un contact de gradul III, ne lasă cu gura căscată şi pleacă. Sau iau cu ei un pămîntean janghinos (beţiv, hoţ, drogat etc.), pentru a-l transporta în grădina zoologică a planetei lor, unde sînt expuse ciudăţenii din tot cosmosul (SFÎRŞITURI ADECVATE).

Mai palpitant este să vedem...

b) ce se întîmplă dacă sînt rele

• Nu ne înţeleg • Ne înţeleg prea bine şi ne aplică o binemeritată pedeapsă • Vor să ne jefuiască (de uraniu, de apă, de femei) • Vor să ne ia locul • Ne consideră doar o sursă de hrană • Au decis într-o şedinţă ultrasecretă să ne facă sclavi.

Invazia se extinde, iar conflictul se înteţeşte. Nu sîntem de acord. Puţin le pasă că nu sîntem de acord. Sînt radioactive sau neradioactive şi asta le dă un sentiment de trufie. Schiţăm o strategie de război just. Se dovedeşte că pot fi nimicite de virusul guturaiului, sau de o mulţime de ţărani cu bîte, sau de mişcarea de gherilă, sau de bomba atomică (SFÎRŞIT). Se dovedeşte că nu pot fi nimicite de forţele mai sus citate.

Şi atunci...

• Îşi impun scopul: ne jefuiesc, lăsîndu-ne săraci lipiţi planetei şi fără femei (SFÎRŞIT); ne gonesc în stele, de unde promitem să revenim atunci cînd... etc. etc... (SFÎRŞIT); ne impun o dictatură afurisită (nu acceptăm acest sfîrşit); ne mănîncă (SFÎRŞIT)

• Nu ne lăsăm: savanţii Terrei inventează altceva care le face benefice sau le alungă sau le transformă în materie primă pentru industria energetică sau le omoară (SFÎRŞIT); un puşti isteţ le convinge că oamenii sînt de treabă, iar ele pleacă sau mor (SFÎRŞIT); un preot le vorbeşte de Dumnezeu, iar ele fug îngrozite sau se autodistrug (SFÎRŞIT); o stewardesă apetisantă le ia minţile şi ele se decimează reciproc sau pleacă ducînd mesajul iubirii în Univers sau se căsătoresc şi trăiesc fericiţi pînă la adînci bătrîneţi (SFÎRŞIT).

*

Întreaga încrengătură de subiecte pe care vi le-am dat mură în gură poate fi înnobilată prin aplicarea unui motiv cu efecte sigure la marele public:

CĂLĂTORIA ÎN TIMP

Despre călătoria în timp e suficient să ştiţi că ea poate fi întreprinsă...

a) din viitor spre trecut

b) din trecut spre viitor

Şi că vehiculul acestei excursii se poate prezenta într-o mare varietate de forme: (aparatură sofisticată, găselniţă artizanală, nod temporal, ceas de buzunar, introspecţie îndelung exersată etc.).

Dacă preferaţi varianta a) trebuie să respectaţi o regulă sfîntă: călătorul în timp nu are voie să mişte nici măcar un pai în trecut, ca să nu dea naştere la o tevatură întreagă în viitor. Ferească sfîntu' ca viitorul să cotrobăiască prin resursele de petrol ale trecutului, că rămînem fără prezent!

Dacă vă seduce varianta b) două sînt alternativele notabile:

• Personajul pleacă în viitor şi se întoarce în timpul lui fie încărcat de înţelepciunea epocii pe care a vizitat-o, fie turmentat de dezastrul pe care l-a văzut acolo. Prezentul trage cuvenitele învăţăminte.

• Personajul pleacă în viitor şi rămîne definitiv acolo, la o viaţă mai bună. Prezentul îl va înfiera prin mijloacele mass-media şi opinie publică.

Ar mai fi situaţia în care călătorul în timp se rătăceşte în hăţişurile temporale şi pierdut rămîne. Simplu moft pentru impresionat domnişoarele lacrimogene.

*

Punînd în operă arsenalul de subiecte, tehnici şi procedee pe care am avut bunăvoinţa să vi le descriu, nu mai avem a ne teme de invazia extrate-reştrilor în bucătăriile şi camerele noastre de dormit, căci putem da unei situaţii oricît de dramatice finalul dorit.

Singura invazie căreia va trebui să-i facem în mod real faţă va fi cea a scenariştilor şi autorilor de science-fiction. Dar ăsta e un alt subiect, din care pornesc următoarele ramificaţii:

a).....
b).....
c).....

SFÎRŞIT